

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Søndag før Pinse – 24. mai 2020

Preiketekst: Joh 15:26-27

Lesetekst I: Hag 2,3-9

Lesetekst II: 1 Pet 4, 7-11

Dere er mine vitner

Har du noen gang vært i en krevende situasjon? En situasjon som du vet at vil gå over, men som føles så utrolig uoverkommelig når det står på?

Dagens tekst er ikke fra en slik situasjon, men den taler inn i en slik situasjon. Disiplene er sammen med Jesus, like før han skal dø. Men før Jesus skal det, åpner han opp et vindu inn i fremtiden. Disiplene får ikke høre at alt blir bra i fremtiden. Han taler ikke bare om sin egen død og oppstandelse, men også hvordan verden skal legge hans etterfølgere for hat.

Det er en alvorlig og tung tekst som en leser like før en kommer til de to versene som utgjør evangelieteksten. Men også her, viser Jesus til skriftene ved å si: «*det ord som står i deres egen lov, skulle bli oppfylt: De hatet meg uten grunn*». Med en henvisning til Salme 69,5, viser Jesus at dette er noe som har vært gjort kjent i tidligere tider. At også dem fra hans eget folk ville lese og oppleve hans gjerninger, og likevel ville de legge Jesus og hans etterfølgere for hat. Før vi går nærmere inn i teksten, er det likevel nødvendig å avklare noen begreper.

Begrepsavklaringer i Johannesevangeliet

Johannes evangeliet er omtalt både som det mest jødiske evangeliet og som det mest antijudaistiske evangeliet, alt etter hvem du spør. Mye av grunnen til dette er at forfatteren er upresis i bruken av begreper som «de», «jødene», «all verden», osv. Det er ikke alltid innlysende hvem som inkluderes i disse begrepene hos Johannes. Derfor er det viktig å stoppe opp og forsøke å gripe konteksten.

Det gjelder ikke minst versene før dagens tekst. Den kan raskt forstås, eller rettere sagt misforstås, som anklagende mot alle jøder. Det er den ikke. En skal huske at Jesus og hans disipler var jøder. Den kan kanskje leses som anklagende mot jødernes høyeste religiøse elite, men også her finnes det unntak som Josef fra Arimatea og Nikodemus. De var begge medlemmer i rådet og en del av den jødiske elite, men de var også etterfølgere av Jesus. Så hvem er «de»?

Jeg tror teksten helt enkelt viser til at det alltid vil være dem som kommer til å være i sterk opposisjon til troen på Jesus, også blant dem som kjenner godt til loven, profetene og skriftene. Ja, også blant dem som ser det Gud gjør, men som ikke ser Gud i det. Men alt det peker ikke på at en skal identifisere dem, men det peker frem mot løftet i dagens tekst.

Mine vitner

Disiplene holdt tett sammen. På mange måter er søndagens tekst fra 1.Peters brev ikke bare en påminning til alle som tror på Jesus, men den er også ganske beskrivende for hvordan disiplene levde i tida etter at Jesus fór til himmelen. De ba sammen, levde tett og var gjensidig avhengige av hverandre. Det må også ha vært et vitnesbyrd hvordan de holdt sammen, slik Jesus også ber for alle hans etterfølgere i Johannes 17.

Jesus forteller at Han skal sende Talsmannen fra Gud, og at den skal vitne om Ham. Da en levde midt mellom Kristi himmelfart og pinsen, må dette være et løfte som de ventet på at skulle bli oppfylt. Det er spennende å se hvor mye Jesu disipler holder sammen og ber sammen i denne perioden. Og når så pinsedagen kommer, er det opplagt Den Hellige Ånd setter i gang noe en ikke har sett maken til tidligere. Bare den første dagen blir 3000 mennesker døpt!

Fellesskapet som vitne

Noe av det jeg stadig fascineres av blant de første Jesustroende, er det radikale fellesskapet de erfarte i en svært krevende situasjon. Den gjensidige avhengigheten av hverandre er helt unik. Det er også det radikale fellesskapet som blir en viktig del av vitnesbyrdet til de første jesustroende. Og kanskje er det noe av det vi i dag virkelig har å lære av. For evangeliet og forkynnelsen har alltid vært viktig, men det er ikke bare ordene som har ført mennesker til Jesus. Også handlinger og sinnelag har ført mennesker til Jesus.

Jeg vil alltid ha mye å lære om Bibelens innhold, og jeg kommer til å bruke mye tid på det i mitt liv. Men jeg har også enormt mye å lære om gode handlinger, det å ta vare på andre og stå opp mot urett. Jeg håper at vi også kan bruke mye tid på å lære det også fra Jesus.

Å lese det å være vitne som et løfte

Dagens tekst kan nok leses som en beskrivelse av det som kommer. Men jeg tror også at vi kan lese den som et løfte. For ånden vil vitne uansett, hva som skjer. Og vi som er kristne vil også være vitner, selv om vi ikke er det bevisst. Våre ord og handlinger vil representere det vi tror på. Det kan kanskje føles som et altfor stort ansvar å bære, men jeg tror ikke det er ansvaret som er poenget. Poenget må være at vi skal være bevisst på den enorme muligheten vi har til å dele troen vår med andre gjennom ord og handling. Og samtidig kan vi være trygg på at vi har med oss en talsmann som kan lære oss og rettlede oss mens vi lærer mer om ham vi tror på.

Da er kanskje situasjonen mindre krevende, fordi vi lever i et fellesskap med en levende Gud som hjelper oss.

Kristoffer Eknes

Misjonsrådgiver, Den Norsk Israelsmisjon

kristoffer@return2sender.no